

OBISK KOVAŠKEGA MUZEJA IN KLUBA ŠTALA

Otroci iz skupine Pikapolonic so raziskovali delček bogate kulturne dediščine Lokavca.

Odpravili smo se v zaselek Kuši, ki je dobil ime po kiparju Mihaelu Cussiju, rojenemu v Lokavcu. Tam smo obiskali domačijo Kuševih, kjer bogato dediščino ohranjata brata Černigoj.

Najprej smo obiskali kovaško delavnico, ki je ohranjena kot kovaški muzej. Tam nas je pričakal gospod Stane in nam prikazal, kako so nekoč kovali železo. Otrokom je demonstriral potek kovanja spone. Otroci so ga z velikim navdušenjem opazovali pri delu.

V Klubu Štala nas je pričakal gospod Gal, ki nam je predstavil različne vrste tolkal – jembo, dun dun, konge, bongose, bobne, zvončke, različne zvočne posode...

Otroci so bili navdušeni nad zvoki, ki so jih slišali. Najbolj so jih navdušili bobni.

Otroci so povedali:

Vzgojiteljica: »Se spomniš, kje smo bili včeraj?

Deček: »Ja, smo bili pri nonotu.«

V.: »In kaj smo tam videli?«

D.: »Je touku s kladivm... z ognm je tolku...«

V.: »In kaj se je zgodilo?«

D.: »Se je zvilu... Prvu je blu ravnu in pole se je zvilu... Tku... (pokaže).«

V.: »Res je bilo tako, dobro si opazoval.«

Vzgojiteljica: »Kaj je bilo pa tebi najbolj všeč včeraj, ko smo bili na obisku?«

Deklica: »Najbolj mi je bil ušeč morski boben...«

V.: »Zakaj pa?«

D.: »Ker je bil lep zvok.«

V.: »Hvala.«

Vzgojiteljica: »Kaj je bilo pa tebi najbolj všeč včeraj, ko smo bili na obisku?«

Deklica: »Mi je blu najbl ušeč unu, kr je bil ku neki pokrovčki... Pole unu k je tku z bobnm in še unu k je tku s prstkom (pokaže)... Potem mi je blo še tudi unu, ku je blo ku veter, una strašna muzika... Je bla burja v strašnem vetru... In pole še bobni, k je igral z rokami... In s prsti in z dlanmi...«

V.: »Hvala, dobro si poslušala.«